

POSTKES

DERGi

OCAK 2018 - SAYI: 13

denizkestane

KORKU KUSAGI

YENİ EVİMİZİ GÖRÜNCE BAYILACAKSINI!
ALLAHIN DAĞINDA, ETRAFTA KOMSU YOK!
YATIRIP KİTİR KİTİR KESSELER KİMSENİN
RUHU DUYMAZ!

İNANMIYORUM ARDA! TAM HAYAL
ETTİĞİMİZ GİBİ BİR YER OLMALI!

UMARIM KAR FIRTINASINA YAKALANMADAN
YENİ EVİMİZE VARABİLİRİZ...

İŞTE EVİMİZ! NASIL? PEDİĞİM KADAR
VARMIS DEĞİL Mİ?

TAM İSTEDİĞİM GİBİ! ŞEHİR HAYATINDAN
KAÇMAK İÇİN BUNDAN GÜZEL BİR
SEÇENEK DAHA OLAZMI? NEDEN
BİRAZ ODUN TOPLAMIYORSUN? BEN DE
YIYECEK BİR ŞEYLER HAZIRLARIM.

ŞATIRT!

ARDA?

DAĞNNN!

HİÇ KOMİK DEĞİL
ARDA! HADI ÇIK
ORTAYA!

ZOOİNN. ZOOİNNN..

OHA!
BENİ
BİCAKLADIN
LAN!!!

HARG!

TAM HAYAL ETTİĞİMİZ GİBİ DEĞİL
Mİ? YATIRIP KİTİR KİTİR KESEYİM
BAK, KİMSENİN RUHU DUYMAYACAK!

T.TAM İSTEDİĞİM GİBİ.İ.
HHHARİKASIN ASKIM.

MÜŞFİK

ÖZET: TORUNU ARMAGAN'IN VELİ TOPLANTISINA GİDEN MÜŞFİK, ESKİ SEVGİLİSİ ADALET İLE KARŞILAŞIR.

1968 - ÇAMLICA TEPEİ

Pİİ/ SAPIKLAR/ BİR DE KADIN OLACAKSIN/ HİÇ UTANMAN DA YOK!

CİNSEL DEVRİM YAPTIK BEKÇİ EFENDİ/ BİRAZ DÜNYAYA BAK, ÇİÇEK ÇOCUKLARA BAK/ AMERİKA'DA KALDIRIMLARDA BİRBİRİNİ EMİYOR GENÇLER, ŞURADA İKİ TUTMUŞUM ÇOK MU?!

YÖRİYİN KARAKOLA/ SAPIKLAR SİZİ!

YA NE KARAKOLLU? BELLİ, MERT BİR ARKADASA BENZİYORSUN SEN/ KARAKOLLUK BİR SEY YOK/ VER ELİNİ TOKALASALIM, İŞİ TATLIYA BAĞLAYALIM BEKÇİ ABİ!

ÖNCE ELİNE Bİ SU TUT/ ÜÇ KERE AĞZA, ÜÇ KERE BURNA, BASA MES... PİS CENABET!

AYIP OLLUYOR AMA...

AYIP YATAKTA OLUR YİĞİDİM!

YAKTIN BİZİ ADALET/ SU DÜŞTÜĞÜM DURUMA BAK!

KALP YANGINI!

DEMİK ÖYLE BEKÇİ EFENDİ, ELİNE VERMİŞ DİYORSUN!

BÖYLE SALMIŞTI KOMSERİM!

YA NE ELİNE VERMESİ?/ KENDİSİ ZORLA TUTTU BİR KERE/ KONUŞSANA ADALET!

BİRAZ DELİKANLI OL BE/ BİR DE SUÇUNU MASUM KADININ ÜZERİNE ATIYORSUN/ REZİL HERİF! ATIN SU KİVRİCİĞİ NEZARETHANEYE/ HANIMI DA SALIN GİTSİN!

YAKTIN BENİ ADALET!

HEP ASKTAN/ LOVE LOVE LOVE!

2018

DEVAM EDECEK...

B.T.S.Ö.

Ünlülerin Evi-

İnternet sitelerinde, dekorasyon dergilerinde, magazin programlarında falan tek tek inceledim. Hepsine baktım. Bütün ünlü evlerini analiz ettim. Yok, yok, yok! Hiçbirinin evinde ortası göbekli, yoğun çiçek motifli halılardan yok! Sahiden bambaşka bir dünyada yaşıyorlarmış meğer. Yakın bir zamana kadar herkesin evinde böyle bir halının mevcut olduğunu düşünen ben, şimdi allak bullak olmuş vaziyetтейim. Nasıl ya? Nasıl olmaz. Hadi yeni yetme popçuları geçtim, Safiye Soyman'ın evinde de mi olmaz? Yok! Bu halılar böylesine nadide bir parçasıya eğer evdeki çirkin şeye başka bir gözle bakayım o halde. Bize de yazık.

<3-

Minibüste giderken istemeden olsa (?) yanındaki ağır abi kılıklı adamın cep telefonu ekranına göz misafiri(?) oldum. Pek adetim değildir aslında (yav he, he) ama insanın uzun yolculuklarda göz misafiri olmak için çok zamanı oluyor (yerseniz). Ağır abi, sevgilisiyle mesajlaşıyordu. Aslında mesajla kavgaya ediyordu desem daha doğru olur. Günde 3 paket Muratti tutan kılı parmakları parlak erkandaki sanal klavyede hızla dans ediyordu. Kızın ağır abiden kalır yeri yoktu. Eminim attığı mesajları gözü kapalı bir şekilde yazıyordu. Ağır abi, sevgilisini "Alinyazım" diye kaydetmiş. (lyyy!) Bir "Alinyazım'a baktım, bir mesajlaşan ağır abiye; evet, ağır abide tam da sevgilisine "Alinyazım" diyecek bir tip var. Anladığım kadariyle ağır abi, Alinyazım'ın bir arkadaşından hiç

hoşlanmıyor. Alinyazım'ın o kıza görüşmesini istemiyor. Alinyazım ise kaç yıllık arkadaşı olduğunu söyleyip direnir. Fakat Ağırabi ilişkide kendi borusunun ötesinden yana ve bastırıyor. Alinyazım ayrılkla tehdit ediyor. Ağırabi bu riski göze alamayıp alttan alıyor ama erkeklik gururu da baskın çıkıyor. Bir ortayol bulunmadan kız mesajlaşmayı kesiyor. Ağır abi, Alinyazım'a destan diye tabir ettiğimiz dev mesajlardan 4-5 tane atıyor. Alinyazım'dan cevap yok. Ağır abi çaresizce yenilgiyi kabul ediyor ve sevmeyen arkadaşlar görüşmesine müsaade ediyor. Alinyazım'da hala tepki yok. Ağır abi susup hiçbir şey yazmıyor ama gözü ekranda. Mesajla yapılan kavga bittikten sonra farkına vardım, mesajlaşmak herkese yakışan bir iletişim türü değilmiş aslında. Ağır abilere örneğin. Ağır abiden beklentim direkt olarak evinden alması. Çünkü duruşu, hayatla bakış açısı, çevresel faktörleri falan bunu gerektirir. Ne işi var mesajla, dijitalle? Beni asla şaşırtan şey ise ciddi bir ağır abi diye bildiğim arkadaşlarımdan birinin cep telefonuna "Kaderim" diye kaydettiği sevgilisine "<3" şeklinde kap göndermesiydi. (Nasıl bir arkadaş çevrem varsa artık...) Tespihli, bıyıklı, kumaş pantolonlu, kundura ayakbabı bir adamın cep telefonundaki sanal klavyeden "<3" yapıp "Kaderim" diye kayıtlı olan sevgilisine göndermesini aklım hayalim almıyor. ERROR veriyorum. Ne işi var kaple, küçüktür simgesiyle? Çek kırmızı gülle silah fotoğrafını gönder Kaderim'e. Teknoloji çok bozdu bizi. Bizde şik durdu da, ağır abiler fena çizildi.

İdeal Yaşam Formu-
İyi olanın her zaman kazandığı, kötü

olanın kaybetmeye mahkum olduğu ideal bir dünya varsa o da Arka Sokaklar dizisinde canlandırılıyor sanırım. Adamlar resmen polisiye diğ formatında ideal yaşam biçiminin tanımını veriyor. Kötü adamlar tamamen kötü, iyi olanlar ise tamamen iyi ve bonus olarak şapşık şakalar yapan tatlış insanlar. Ne güzel dünya değil mi? Üstelik kötü adamları ayırt etmek için hiçbir çaba sarf etmiyorsunuz. Bu adamlar dubajlarıyla, kılık kıyafetleriyle, yaşadığı habitatlarıyla kendilerini öyle ele veriyorlar ki "Kötüyüm ben kötüyüm, kötüyüm, kötüyüm..." diye şarkı söyledikleri kalıyor. Zaten hayat zor, binbir türlü dertle sıkıntıyla uğraşıyoruz bir de iyile kütüyle uğraşmayalım, hayatımız kolay olsun diyor-sanız gelin yapımcısından yönetmeninden oyuncusundan rica edelim Arka Sokaklar dizisine taşınalım. Hafta sonları hep beraber toplanır Hüsnü Çoban'ın beyaz minibüsüyle pikniğe falan gider voleybol (evet voleybol) oynarız.

Muhtar Emmi-

Kış mevsimi geldiğini diz kapaklarını bir karış üstüne denk gelen deri çizimleri bir gün kızları gördüğümde fark edebiliyorum. Sizlere asıl bahsetmek istediğim şey kış mevsimi değil elbette, diz kapaklarının bir karış üstüne denk gelen deri çizimleri giyen kızlar! Ayakkabı sektörü çizimlerin boyalarını bizlere fark ettirmeden küçük küçük uyarıyor! Bu kurnazlığı yapmaya tam olarak ne zaman başladılar bilmiyorum ama çok uzun yıllar önce başladıklarını tahmin ediyorum. Zaman içerisinde çizimler diz kapaklarını geçti ve korkarım ki kasıklara kadar gidecek. Önceleri her şey yolundaydı. Çizimlerin makul uzunlukta olduğu mutlu, mesut bir yaşantımız vardı. Fakat sonra bir şey

oldu. Tam olarak adlandıramadığımız bir şey. Hayali ve karanlık güçler düğmeye bastı. Esrarengin bir takım olaylar vuku bulmaya başladı. Olan olmuştu. Kadınların giydiği çizmeler çıkartmadan uzamaya başladı. Bu süreç zaman içerisinde hata yapmadı mı? Tabii ki yaptı! Örneğin apartman toplulu yatakkabılar buna bir örnek. Üstten uzatacaklarına alttan uzatmayı denediler. Zeki Müren'i saymazsak bu seçenek işe yaramadı. Büyük oyun bozuluyordu. Daha sonra saçaklı gibi, parmak uçları açıkta olan çizmeleri denediler. Böylelikle kişinin olduğu kadar yazın da etkin bir şekilde hayatlarımıza müdahil olabilecekerdi. Bu da küçük bir zümrenin dışında pek rağbet görmedi. Daha sonra çaresizce buldukları ilk seçeneğe geri döndüler. Yukarı yukarı ilerlemek! İlk olarak diz kapaklarını yavaşça geçmeye başladı. Baktı ki ses yok, daha da yukarı ilerledi. Ta ki tüm bacağı sarana kadar! Ve işlem tamam. Kadınlarımızın sütun bacaklarını tamamen ele geçirmişti. Bir kadın tüm bacağı saran deri çizmeleri neden giyer inanmıyorum. Ata binmek için mi yoksa tıkalı kanalizasyon giderlerini temizlemek için mi hiçbir fikrim yok. Kadınlarımız nasıl kesin bir biçimin ucunda gezindiklerinden habersizler. Bütün bacağına kaplayan deri çizme giymiş kadın ile muhtar emmiye dönmüş kız arasındaki ince çizgide olduklarından bir haberler. Muhtar emmiliik müessesesi muhtarlık müessesesinden çok farklıdır. Daha fena bir kurumdur. Muhtarlık resmi bir makamken muhtar emmiliğin resmîyetle yakından uzaktan alakası yoktur. Kemal Sunal'ın Şarkı Bülbülü filmini hatırlarsınız? Sırrı Elitaş'ın canlandırdığı Zülfö Ağa tiplemesi muhtar emmiliik müessesine tamamen uyan bir örnektir. İçi koyun postuyla kaplı

kahverengi deri ceketi, setre pantolonu veeeeee dizlerinin üzerini bir kaç karış geçen uzun deri çizmeleri Zülfö Ağa tam bir muhtar emmidir. Bir kadını hemen yukarıda tarif ettiğim şekilde muhtar emmi imajı ile düşündüğümüzde ne seksapeli kalıyor, ne de çekicilik. Çıkarın o çizmeleri hanımlar. Gelin bu büyük oyunu bozalım. Birlikten kuvvet doğar. Bence gerçekten istersek başarabiliriz.

Hugo Meselesi-

Size bir şey söyleyeyim mi? Bence Hugolina, Hugo'ya büyü yaptırması! Hugo'nun gözleri kör olmuş resmen! Eşek dili mi yedirmiş, bir yerine muska mı ilmiştir, domuz yağı mı sürmüştü ne yapmışsa Hugo'nun gözü kör, dili lal olmuş! Cadı Sila gibi bir afet, bir taş, bir seks makinesi, bir su perisi dururken Hugolina gibi çemçük bir tipe talim eden Hugo için başka bir neden bulamıyorum. Bu arada çayları tazeliyorum? Kısır da var yerseniz? Büyüdür, kısmettir derken iyiden iyiye altın gününe döndü burası. Neyse.

Reçel ft. Turşu-

"Yenmiyor." kelimesini hayattan çıkarın, annelerin söyleyeceği kelime hazinesi yarıya düşer. Yenmiyor. Yenmedi. Ne büyük dert yarabbim! Eve alınan her meyveyi "Yenmiyor" diye reçel yapan bir canlı anne. Hiç yenmiyor kilo kilo vişnenin çekirdeğini çıkarıyor. Bu nasıl bir irade, bu nasıl bir sinir, bu nasıl bir kararlılık? Alınan her vişneyi, çileği, kayısıyı reçel yapıyorlar. "Neden reçel yaptın anne?" diye soracak oluyorsun, çemkirirrek (ki o kadar vişnenin çekirdeğini kim ayıklaşa delirir ve çemkirir) "Yenmiyor!" diyor. Gel gör ki vişne, çilek, kayısı default haldeyken de yenmiyor, reçel halindeyken de yenmiyor. Bilenler

bilir, reçel dediğin kahvaltılık sofrasına gelir, dekor olarak durur ve kahvaltılık bitince buzdolabındaki kulisine geri döner. Reçel mevzusu bir yana her şeyin turşusunu kuran turşucu da dünyanın en tekinsiz insanı değildir de nedir a dostlar? Turşu kavanozunda kavun görünce aklımı çıldıracak gibi (evet aklımı çıldıracak) olmuştum! Kavunun turşusu yapılar mı yahu? Kavun bu, kavun! Dondurması yapılır, rakısı içilir, sakızı yapılır, hadi hayal gücümü zorluyorum parfümü yapılar! Turşusu ne alaka? Kavun turşusu ile olan içi hesaplaşmam henüz çözülmemişken bir de ne göreyim? Patlıcan turşusu! İmkani olsa sen, beni de o kavanoza sokup turşumuzu kuracak. Tüylerim diken diken oldu. Amerikan korku filmlerindeki sakın görünüşlü ama psikopat komşu gibi bu turşucular. Çok tırsıyorum.

Bizler, Onlar-

Yalnızlık, hava yağacak gibiyken ve hiç kimse şemsiyesini almamışken tek şemsiyenin siz olduğunuz andır. O an tüm kabinizle yağmur yağsın diye dua edersiniz. "Yağmur yağsın ve elimdeki şemsiyeyi boş yere yanıma almadığımı cümle alem görsün!" Fakat her ne yazık ki hep gamsızlar kazanır. "Nasılca yağmaza yea" diyen adam galip gelir. Nasıl ki en kalın montunuzu giydiğiniz gün hava günlük güneşlikçe şemsiye mevzusu da ona keza. Bir çeşit Murphy Kanunu gibi düşünün ama pek de itibar etmeyin.

Murphy Kanunu cenabetliğin bilimsel hali.

Gelecek ay görüşmek üzere efendim. Öptüm:*

insan

BIKTİM BU İNSANLARIN
BOKUNDAN PÜSÜRLÜNDEN
ŞÜKRÜ! KİRAR VERDİM,
BUNDAN SONRA İNSANLARLA
DAHA AZ MUHAPAT OLACAĞIM
YERLERDE BULLINACAĞIM!

NABİCAN ABİ? İSSİZ BİR
BALIKCI KASABASI MI?

YOK B'OOOLM!

BİR HAFTA SONRA...

BAGAJI AÇABİLİR MİYİZ?

AVM
OTOPARK

TEKLİF

BENİMLE KİRAYI PAYLAŞIR
MISIN SENAZ?

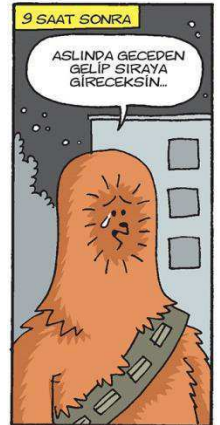
YILLARDIR BEKLİYORUM
BOYLE Mİ EVLENME TEKLİF
EDECEKSİN??

NE YEMEK SÖYLESEM UCUNDAN
AZIÇIK ALIYORSUN! TIRANMISLIYU
PAYLAŞIRKEN İYİ, KİRAYI PAYLAŞINCA
MI KOTU YANI?

YEDİĞİMİZ İÇTİĞİMİZ DE GÖZE
BATMIS ANLAŞILAN! TAMAM SERHAT,
SENİ DE TANIDIK! TAMAM!

SUS ALLAŞKINA!
DİŞİNDE KAHVE VAR
YAA!

ROBOT RESİM

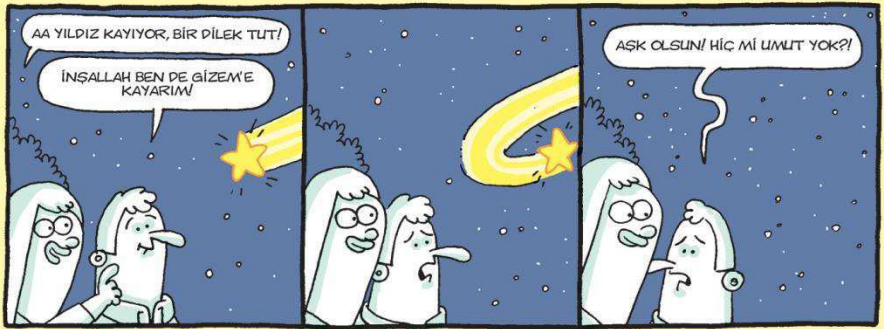

birbirimizin OLDUK

extra

Postkes Dergi Aylık Dijital Süreli Yayın | Postkes Medya Eğlence ve İnternet Hizmetleri adına İmtiyaz Sahibi: Deniz Kestane

Postkes Dergi'de yayınlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Postkes'in, çizerin ve yazarın yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, baskılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.